



## Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

12. září 2019\*

„Řízení o předběžné otázce – Průmyslová politika – Sbližování právních předpisů – Směrnice 98/34/ES – Postup při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti – Článek 1 bod 11 – Pojem ‚technický předpis‘“

Ve věci C-299/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Landgericht Berlin (zemský soud v Berlíně, Německo) ze dne 8. května 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 23. května 2017, v řízení

**VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH**

proti

**Google LLC**, právní nástupkyni Google Inc.,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda senátu, K. Jürimäe, D. Šváby (zpravodaj), S. Rodin a N. Piçarra, soudci,  
generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: D. Dittert, vedoucí oddělení,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. října 2018,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH U. Karpensteinem, M. Kottmannem, R. Heinem a J. Hegemannem, Rechtsanwälte,
- za společnost Google LLC, právní nástupkyni společnosti Google Inc., A. Conradem, W. Spoerrem a T. Schubertem, Rechtsanwälte,
- za německou vládu T. Henzem, M. Hellmannem a M. Kallem, jako zmocněnci,
- za řeckou vládu E.-M. Mamouna a N. Dafniou, jako zmocněnkyněmi,
- za španělskou vládu L. Aguilera Ruizem a V. Ester Casas, jako zmocněnci,

\* Jednací jazyk: němčina.

- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem a M. Figueiredem, jako zmocněnci,
  - za Evropskou komisi K. Petersen, Y. Marinovou a J. Samnadda, jako zmocněnkyněmi,
- po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 13. prosince 2018,  
vydává tento

### **Rozsudek**

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 1 bodů 2, 5 a 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 1998, L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998 (Úř. věst. 1998, L 217, s. 18; Zvl. vyd. 13/21, s. 8) (dále jen „směrnice 98/34“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH (dále jen „VG Media“) a Google LLC ve věci údajného porušování práv souvisejících s autorským právem ze strany společnosti Google.

### **Právní rámec**

#### ***Směrnice 98/34***

- 3 Článek 1 body 2 až 5 a 11 směrnice 98/34 stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

2. ‚službou‘ jakákoli služba informační společnosti, tj. každá služba poskytovaná zpravidla za úplatu, na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb.

Pro účely této definice se rozumí:

- ‚službou poskytovanou na dálku‘ služba poskytovaná bez současné přítomnosti stran,
- ‚službou poskytovanou elektronicky‘ služba odeslaná z výchozího místa a přijatá v místě jejího určení prostřednictvím elektronického zařízení pro zpracování a uchování dat (včetně digitální komprese) a jako celek odeslaná, přenesená nebo přijatá drátově, rádiově, opticky nebo jinými elektromagnetickými prostředky,
- ‚službou na individuální žádost příjemce služeb‘ služba poskytovaná přenosem dat na individuální žádost.

Příklady služeb, které nejsou zahrnuty do této definice, jsou uvedeny v příloze V.

[...]

3. ‚technickou specifikací‘ specifikace obsažená v dokumentu, který stanoví požadované charakteristiky výrobku, jako jsou úroveň jakosti, ukazatele vlastností, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na výrobek, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení, označování výrobků nebo jejich opatřování štítkem s jmenovitými údaji a postupy posuzování shody.

Výraz ‚technická specifikace‘ zahrnuje rovněž výrobní metody a postupy používané v souvislosti se zemědělskými produkty podle čl. 38 odst. 1 Smlouvy, s výrobky určenými pro lidskou spotřebu a pro spotřebu zvířat a v souvislosti s léčivými přípravky podle článku 1 směrnice 65/65/EHS[…], jakož i výrobní metody a postupy týkající se jiných výrobků, mají-li vliv na jejich charakteristiky;

4. ‚jiným požadavkem‘ požadavek jiný než technická specifikace kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí, který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, jako jsou podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo charakter výrobku nebo jeho uvedení na trh;
5. ‚předpisem pro služby‘ požadavek obecného charakteru týkající se přístupu ke službám a jejich poskytování ve smyslu bodu 2, zejména ustanovení týkající se poskytovatele služeb, služeb samotných a příjemce služeb, s výjimkou předpisů, které se nezaměřují specificky na služby definované ve výše uvedeném bodu.

[...]

Pro účely této definice:

- se předpis považuje za zaměřený výhradně na služby informační společnosti tehdy, je-li s ohledem na jeho odůvodnění a jeho znění konkrétním záměrem a cílem všech nebo některých jeho ustanovení regulovat tyto služby přímo a cíleně,
- předpis se nepovažuje za zaměřený specificky na služby informační společnosti, působí-li na tyto služby pouze nepřímo nebo náhodně;

[...]

11. ‚technickým předpisem‘ technické specifikace a jiné požadavky nebo předpisy pro služby včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh, při poskytování služby, při usazování poskytovatele služeb nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné *de iure* nebo *de facto*, jakož i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb s výjimkou předpisů stanovených v článku 10.

Technické předpisy *de facto* zahrnují:

- právní nebo správní předpisy členského státu, které odkazují na technické specifikace nebo jiné požadavky nebo profesní pravidla nebo pravidla správné praxe, které samy obsahují odkaz na technické specifikace nebo na jiné požadavky nebo na předpisy pro služby, přičemž soulad s nimi předpokládá shodu s povinnostmi uloženými uvedenými právními nebo správními předpisy,
- dobrovolné dohody, v nichž je smluvní stranou orgán veřejné moci a které ve veřejném zájmu stanoví shodu s technickými specifikacemi nebo s jinými požadavky nebo s předpisy pro služby s výjimkou specifikací pro nabídková řízení při zadávání veřejných zakázek,

- technické specifikace nebo jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které souvisejí s daňovými nebo finančními opatřeními ovlivňujícími spotřebu výrobků nebo služeb tím, že vyzývají ke shodě s těmito technickými specifikacemi nebo jinými požadavky nebo předpisy pro služby; to však neplatí pro technické specifikace nebo jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které se týkají národních systémů sociálního zabezpečení.

Jedná se o technické předpisy přijaté orgány, které členské státy jmenovaly a které jsou uvedeny v seznamu vypracovaném [Evropskou] [k]omisí před 5. srpnem 1999 v rámci výboru uvedeného v článku 5.

Stejný postup se použije pro změnu tohoto seznamu.“

- 4 Článek 8 odst. 1 první pododstavec této směrnice stanoví:

„S výhradou článku 10, členské státy sdělí neprodleně Komisi každý návrh technického předpisu s výjimkou případu, kdy takový předpis pouze přejímá úplné znění mezinárodní nebo evropské normy a kdy postačí informace o dotyčné normě; členské státy současně Komisi sdělí důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout, pokud již nebyly uvedeny v samotném návrhu.“

- 5 Směrnice 98/34 byla zrušena směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1), která vstoupila v platnost dne 7. října 2015, tedy poté, co nastaly skutkové okolnosti věci v původním řízení.

### *Německé právo*

- 6 Prostřednictvím Achten Gesetz zur Änderung des Urheberrechtsgesetzes (osmý zákon, kterým se mění zákon o autorském právu), ze dne 7. května 2013 (BGBl. 2013 I, s. 1161), byl s účinností od 1. srpna 2013 do druhé části Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte (zákon o autorském právu a právech s ním souvisejících, dále jen „UrhG“) vložen oddíl 7, nadepsaný „Ochrana vydavatele tisku“, týkající se souvisejících práv vydavatelů tisku. Tento oddíl 7 obsahuje následující tři paragrafy.

- 7 Ustanovení § 87f UrhG, nadepsané „Vydavatel tisku“, stanoví:

„1. Výrobce tiskovin (vydavatel tisku) má výhradní právo veřejně zpřístupnit tiskovinu nebo její části k obchodním účelům, ledaže by se jednalo o jednotlivá slova nebo velmi krátké úryvky textu. Byla-li tiskovina vyrobena v podniku, považuje se za výrobce majitel podniku.

2. Tiskovinou se rozumí redakční a technická příprava žurnalistických příspěvků v rámci sbírky vydávané pravidelně na jakémkoliv médiu pod jedním názvem, která po zhodnocení celkových okolností může být považována do značné míry za typickou pro vydavatelství a jejíž převážná většina neslouží účelu vlastní propagace. Žurnalistické příspěvky jsou konkrétně články a ilustrace, které slouží šíření informací, utváření názorů nebo zábavě.“

- 8 Ustanovení § 87g UrhG, nadepsané „Převoditelnost, doba trvání a omezení práva“, zní následovně:

„1. Právo vydavatele tiskovin podle § 87f odst. 1 první věty je převoditelné. Ustanovení § 31 a § 33 se použijí obdobně.

2. Toto právo zaniká jeden rok po zveřejnění tiskoviny.

3. Právo vydavatele tisku nemůže být uplatněno k újmě autora nebo nositele práva souvisejícího s autorským právem, jehož dílo nebo jiný předmět chráněný podle tohoto zákona je obsažen v tiskovině.

4. Veřejné zpřístupnění tiskovin nebo jejich částí je přípustné, pokud jej neuskutečňují komerční poskytovatelé vyhledávačů nebo komerční poskytovatelé služeb, kteří zpracovávají obsah obdobným způsobem. Kromě toho se ustanovení části 1 oddílu 6 použijí obdobně.“

9 Ustanovení § 87h, UrhG nadepsané „Právo autora na podíl“, stanoví:

„Autor má nárok na spravedlivý podíl na odměně.“

### **Spor v původním řízení a předběžné otázky**

10 VG Media je organizace kolektivní správy práv, schválená v Německu, která hájí autorská práva a práva související s autorským právem v případě soukromých televizních a rozhlasových stanic, jakož i práva k digitálním redakčním nabídkám. V této souvislosti VG Media uzavírá s nositeli práv „smlouvu o správě pro televizi, rozhlas a vydavatele“, kterou na ni tito nositelé práv převádějí výlučně svá stávající práva, jakož i práva, kterých nabydou v průběhu smlouvy, k jimi vyrobeným tiskovinám.

11 Společnost Google provozuje několik internetových vyhledávačů, mimo jiné vyhledávač téhož jména, jakož i automatizovanou zpravodajskou stránku („Google News“). Ve vyhledávači „Google“ se po zadání vyhledávaného výrazu a spuštění vyhledávací funkce zobrazí krátký text nebo úryvek textu („Snippet“) s miniaturním obrázkem, který má uživateli umožnit posoudit relevantnost uvedené internetové stránky pro jeho konkrétní informační potřebu. Zpravodajská internetová stránka „Google News“ zobrazuje formou magazínu zprávy z omezeného okruhu zdrojů informací. Informace na této stránce jsou shromažďovány počítači prostřednictvím algoritmu z velkého počtu zdrojů informací. Na uvedené stránce se „Snippet“ objevuje ve formě krátkého shrnutí článku z předmětné internetové stránky, které často obsahuje úvodní věty tohoto článku.

12 Společnost Google kromě toho zveřejňuje prostřednictvím svých on-line služeb za úplaty reklamní inzeráty třetích osob na svých vlastních internetových stránkách, jakož i na internetových stránkách třetích osob.

13 Společnost VG Media podala proti společnosti Google k předkládajícímu soudu žalobu na náhradu škody, v jejímž rámci v podstatě napadá to, že společnost Google od 1. srpna 2013 používá při zobrazení výsledků vyhledávání a shrnutí zpráv úryvky z textů, obrázky a pohyblivé obrázky z nabídky jejích členů, aniž za to platí poplatek.

14 Předkládající soud se táže, zda jsou § 87f a § 87g UrhG použitelné na spor v původním řízení. Klade si totiž otázku, zda tato ustanovení, vycházející ze změny UrhG s účinností k 1. srpnu 2013, měla být v souladu s tím, co stanoví čl. 8 odst. 1 první pododstavec směrnice 98/34, ve stadiu návrhu oznámena Komisi. Předkládající soud v tomto ohledu připomíná judikaturu Soudního dvora, podle níž jsou ustanovení přijatá v rozporu s oznamovací povinností zakotvenou v tomto ustanovení nepoužitelná, a nelze je tedy uplatňovat vůči jednotlivcům.

15 Za těchto podmínek se Landgericht Berlin (zemský soud v Berlíně, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Představuje vnitrostátní právní úprava, která zakazuje výhradně komerčním provozovatelům vyhledávačů a komerčním poskytovatelům služeb, kteří zpracovávají obsah, nikoli však ostatním – rovněž komerčním – uživatelům, veřejně zpřístupňovat tiskoviny nebo jejich části (s výjimkou jednotlivých slov nebo velmi krátkých úryvků textu), podle čl. 1 bodů 2 a 5 směrnice [98/34] předpis, který se nezaměřuje specificky na služby definované v [uvedeném bodě 2],

a pokud tomu tak není,

2) představuje vnitrostátní právní úprava, která zakazuje výhradně komerčním provozovatelům vyhledávačů a komerčním poskytovatelům služeb, kteří zpracovávají obsah, nikoli však ostatním – rovněž komerčním – uživatelům, veřejně zpřístupňovat tiskoviny nebo jejich části (s výjimkou jednotlivých slov nebo velmi krátkých úryvků textu), technický předpis ve smyslu čl. 1 bodu 11 směrnice [98/34], tedy závazné pravidlo týkající se poskytování služby?“

### **K žádosti o znovuotevření ústní části řízení**

16 Po přednesení stanoviska generálního advokáta požádala společnost VG Media podáními doručenými kanceláři Soudního dvora dne 16. ledna a dne 18. února 2019, aby bylo nařízeno znovuotevření ústní části řízení.

17 Na podporu své žádosti VG Media v podstatě tvrdí, že generální advokát uvedl, zejména v bodech 34 a 38 svého stanoviska, nesprávné závěry týkající se vnitrostátních ustanovení dotčených v původním řízení a vycházel ze skutkových okolností, které vyžadovaly důkladnější diskusi. VG Media má dále za to, že Soudní dvůr musí při odpovědi na předběžné otázky zohlednit politickou dohodu mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí, která předcházela přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES (Úř. věst. 2019, L 130, s. 92).

18 Podle článku 83 svého jednacího řádu může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídit znovuotevření ústní části řízení, zejména má-li za to, že věc není dostatečně objasněna, nebo předložil-li některý z účastníků řízení po ukončení této části řízení novou skutečnost, která může mít rozhodující vliv na rozhodnutí Soudního dvora, anebo má-li být věc rozhodnuta na základě argumentu, který nebyl mezi účastníky řízení nebo zúčastněnými uvedenými v článku 23 statutu Soudního dvora Evropské unie projednán.

19 V tomto ohledu je třeba uvést, že generální advokát ve svém stanovisku vycházel ze skutkových a právních okolností, které byly Soudnímu dvoru předloženy předkládajícím soudem. V rámci řízení upraveného v článku 267 SFEU, které je založeno na jasném rozdělení funkcí mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem, je pouze vnitrostátní soud příslušný ke zjištění a posouzení skutkových okolností sporu v původním řízení, jakož i k výkladu a uplatňování vnitrostátního práva (rozsudek ze dne 26. dubna 2017, Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, bod 37 a citovaná judikatura).

20 Kromě toho ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že skutkové okolnosti sporu v původním řízení předcházely vstupu směrnice 2019/790 v platnost, a tato směrnice tedy není použitelná *ratione temporis* na spor v původním řízení.

21 Soudní dvůr má tudíž za to, že disponuje všemi poznatky nezbytnými pro rozhodnutí o předběžné otázce a že žádná ze skutečností uplatňovaných společností VG Media na podporu jejího návrhu neodůvodňuje znovuotevření ústní části řízení v souladu s článkem 83 jednacího řádu.

- 22 Za těchto okolností má Soudní dvůr po vypořádání generálního advokáta za to, že není namístě nařídít znovuotevření ústní části řízení.

### **K předběžným otázkám**

- 23 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že v rámci postupu spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného článkem 267 SFEU přísluší Soudnímu dvoru poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen. Z tohoto hlediska Soudnímu dvoru přísluší případně přeformulovat otázky, které jsou mu položeny. Soudní dvůr může kromě toho přihlídnout k normám unijního práva, na které vnitrostátní soud ve znění své otázky neodkázal (rozsudek ze dne 1. února 2017, *Município de Palmela*, C-144/16, EU:C:2017:76, bod 20 a citovaná judikatura).
- 24 V projednávané věci je podstatou dvou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, zda čl. 1 bod 11 směrnice 98/34 musí být vykládán v tom smyslu, že takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení dotčené ve věci v původním řízení, které zakazuje pouze komerčním provozovatelům vyhledávačů a komerčním poskytovatelům služeb, kteří zpracovávají obsah obdobným způsobem, veřejně zpřístupňovat tiskoviny nebo jejich části (s výjimkou jednotlivých slov nebo velmi krátkých úryvků textu), představuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto ustanovení, jehož návrh musí být podle čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce této směrnice předem oznámen Komisi.
- 25 Je třeba připomenout, že pojem „technický předpis“ zahrnuje čtyři kategorie opatření, a sice zprvé „technickou specifikaci“ ve smyslu čl. 1 bodu 3 směrnice 98/34, zadruhé „jiný požadavek“, jak je definován v čl. 1 bodě 4 této směrnice, zatřetí „předpis pro služby“ uvedený v čl. 1 bodě 5 dané směrnice a začtvrté „právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb“ ve smyslu čl. 1 bodu 11 téže směrnice (rozsudek ze dne 26. září 2018, *Van Gennip a další*, C-137/17, EU:C:2018:771, bod 37 a citovaná judikatura).
- 26 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že k tomu, aby vnitrostátní opatření spadalo do první kategorie technických předpisů uvedené v čl. 1 bodě 3 směrnice 98/34, to znamená pod pojem „technická specifikace“, se musí toto opatření nutně vztahovat na výrobek nebo jeho obal jako takové, a stanovit tudíž jednu z požadovaných charakteristik výrobku (rozsudek ze dne 19. července 2012, *Fortuna a další*, C-213/11, C-214/11 a C-217/11, EU:C:2012:495, bod 28 a citovaná judikatura). Kromě toho se pojem „jiný požadavek“ ve smyslu čl. 1 bodu 4 této směrnice týká spotřebního cyklu výrobku po jeho uvedení na trh (rozsudek ze dne 4. února 2016, *Ince*, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 72).
- 27 V projednávaném případě nespadá vnitrostátní ustanovení dotčené v původním řízení do první ani druhé kategorie opatření uvedených v bodě 25 tohoto rozsudku. Toto ustanovení se totiž netýká výrobků jako takových, ale jak uvedl generální advokát v bodě 22 svého stanoviska, zákazu uloženého komerčním provozovatelům internetových vyhledávačů a komerčním poskytovatelům služeb, kteří zpracovávají obsah obdobným způsobem, veřejně zpřístupňovat tiskoviny.
- 28 Pokud jde o otázku, zda je vnitrostátní ustanovení dotčené v původním řízení „pravidlem pro služby“ ve smyslu čl. 1 bodu 5 směrnice 98/34, je třeba nejprve připomenout, že podle čl. 1 bodu 2 této směrnice je „služba“ definována jako „jakákoliv služba informační společnosti, tj. každá služba poskytovaná zpravidla za úplatu, na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb“.
- 29 V tomto ohledu z předkládacího rozhodnutí a ze znění první otázky vyplývá, že předkládající soud má za to, že vnitrostátní ustanovení dotčené v původním řízení je „pravidlem pro služby“, avšak nevysvětluje proč. Omezuje se na konstatování, že provozovatelé vyhledávačů poskytují – na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce, který po zadání vyhledávaného výrazu spustí vyhledávání – službu informační společnosti ve smyslu čl. 1 bodu 2 uvedené směrnice.

- 30 Pokud jde o služby poskytované komerčními provozovateli internetových vyhledávačů, není skutečně pochyb o tom, že představují takové služby. Naproti tomu pro služby poskytované komerčními poskytovateli služeb, kteří zpracovávají obsah obdobným způsobem, to nutně neplatí. Jak totiž uvádí Komise, k obdobnému zpracování obsahu tiskovin může docházet jiným způsobem než prostřednictvím internetu nebo elektronických komunikací, například na papíře.
- 31 A dále za účelem určení, zda lze předpis kvalifikovat jako „předpis pro služby“, musí být tento předpis podle definice obsažené v čl. 1 bodě 5 směrnice 98/34 zaměřený „specificky“ na služby informační společnosti.
- 32 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že podle čl. 1 bodu 5 pátého pododstavce první odrážky této směrnice se předpis považuje za zaměřený specificky na služby informační společnosti s ohledem jak na jeho odůvodnění, tak na jeho znění. Nadto podle téhož ustanovení není vyžadováno, aby regulace služeb informační společnosti byla „konkrétním záměrem a cílem“ všech ustanovení dotčeného předpisu, jelikož stačí, aby tento záměr nebo cíl měla některá ustanovení tohoto předpisu (rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Falbert a další, C-255/16, EU:C:2017:983, bod 32).
- 33 Kromě toho i v případě, že ze samotného znění vnitrostátního předpisu nevyplývá, že jeho cílem je alespoň částečně specificky regulovat služby informační společnosti, může tento cíl nicméně jasně vyplývat z odůvodnění tohoto předpisu, jak vyplývá, v souladu s příslušnými vnitrostátními výkladovými pravidly relevantními v tomto ohledu, zejména z přípravných prací k uvedenému předpisu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Falbert a další, C-255/16, EU:C:2017:983, bod 33).
- 34 V projednávané věci je třeba konstatovat, že § 87g odst. 4 UrhG se týká výslovně mimo jiné komerčních poskytovatelů vyhledávačů, u nichž je nesporné, že poskytují služby ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice 98/34.
- 35 Kromě toho konkrétním záměrem a cílem vnitrostátního předpisu, o který se jedná v původním řízení, je podle všeho výslovně a cíleně regulovat služby informační společnosti.
- 36 Předkládající soud totiž sice neposkytuje jasné údaje o konkrétním záměru a cíli vnitrostátní právní úpravy dotčené v původním řízení, avšak z vyjádření německé vlády na jednání před Soudním dvorem vyplývá, že změna UrhG se původně týkala specificky poskytovatelů internetových vyhledávačů. Kromě toho účastníci původního řízení a Komise v písemných vyjádřeních uvádějí, že cílem této právní úpravy bylo chránit oprávněné zájmy vydavatelů tisku v digitálním světě. Hlavním cílem a účelem vnitrostátního ustanovení dotčeného v původním řízení tedy podle všeho bylo chránit tyto vydavatele před porušováním autorského práva prostřednictvím vyhledávačů on-line. V tomto rámci byla zřejmě za nezbytnou považována pouze ochrana před systematickým narušováním děl vydavatelů on-line ze strany poskytovatelů služeb informační společnosti.
- 37 Je pravda, že zákaz veřejného zpřístupnění tiskovin stanovený v § 87g odst. 4 UrhG se vztahuje nejen na poskytovatele on-line služeb, ale i na poskytovatele služeb off-line. Nicméně z bodů 7 a 8 odůvodnění směrnice 98/48, kterou byla směrnice 98/34 pozměněna, vyplývá, že jejím cílem je přizpůsobit existující vnitrostátní právní a správní předpisy novým službám informační společnosti a zabránit „omezování volného pohybu služeb a svobody usazování, a tím opětovnému rozdělení vnitřního trhu“. Bylo by přitom v rozporu s tímto cílem vyloučit předpis, jehož cílem a účelem je se vši pravděpodobností regulace on-line služeb souvisejících s tiskovinami, z kvalifikace jakožto předpisu zaměřeného specificky na takové služby ve smyslu čl. 1 bodu 5 směrnice 98/34 pouze na základě toho, že jeho znění zmiňuje nejen on-line služby, ale odkazuje rovněž na služby poskytované off-line (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Falbert a další, C-255/16, EU:C:2017:983, body 34 a 35).

- 38 Kromě toho okolnost, že § 87g odst. 4 UrhG spadá do rámce vnitrostátní právní úpravy týkající se autorského práva nebo práv s ním souvisejících, nemůže toto posouzení zpochybnit. Technické předpisy v oblasti duševního vlastnictví totiž nejsou výslovně vyloučeny z působnosti čl. 1 bodu 5 směrnice 98/34 na rozdíl od předpisů, které jsou předmětem evropské právní úpravy v oblasti telekomunikačních služeb nebo finančních služeb. Mimoto z rozsudku ze dne 8. listopadu 2007, Schwibbert (C-20/05, EU:C:2007:652), vyplývá, že ustanovení vnitrostátního práva v oblasti duševního vlastnictví mohou představovat „technický předpis“ podléhající oznámení podle čl. 8 odst. 1 uvedené směrnice.
- 39 Pokud je takový předpis, jako je předpis dotčený v původním řízení, zaměřen specificky na služby informační společnosti, musí být podle čl. 8 odst. 1 směrnice 98/34 jeho návrh oznámen předem Komisi. Nestane-li se tak, lze se podle ustálené judikatury ve sporu mezi jednotlivci dovolávat nepoužitelnosti vnitrostátního technického předpisu, který nebyl oznámen v souladu s tímto ustanovením (rozsudek ze dne 27. října 2016, James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, bod 64 a citovaná judikatura).
- 40 S ohledem na výše uvedené je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 1 bod 11 směrnice 98/34 musí být vykládán v tom smyslu, že takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení dotčené v původním řízení, které zakazuje pouze komerčním provozovatelům vyhledávačů a komerčním poskytovatelům služeb, kteří zpracovávají obsah obdobným způsobem, veřejně zpřístupňovat tiskoviny nebo jejich části (s výjimkou jednotlivých slov nebo velmi krátkých úryvků textu), představuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto ustanovení, jehož návrh musí být podle čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce této směrnice předem oznámen Komisi.

#### **K nákladům řízení**

- 41 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

**Článek 1 bod 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998, musí být vykládán v tom smyslu, že takové vnitrostátní ustanovení, jako je ustanovení dotčené v původním řízení, které zakazuje pouze komerčním provozovatelům vyhledávačů a komerčním poskytovatelům služeb, kteří zpracovávají obsah obdobným způsobem, veřejně zpřístupňovat tiskoviny nebo jejich části (s výjimkou jednotlivých slov nebo velmi krátkých úryvků textu), představuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto ustanovení, jehož návrh musí být podle čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce směrnice 98/34, ve znění směrnice 98/48, předem oznámen Evropské komisi.**

Podpisy.